

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 20 grudnia 1948 r.

Nr 60

TRESC:

ROZPORZĄDZENIA:

- Poz: 470 — Ministra Administracji Publicznej z dnia 22 listopada 1948 r. o zniesieniu gmin wiejskich: Luszawa i Wielkie w powiecie lubartowskim, województwie lubelskim i utworzeniu gmin wiejskich Leszkowice i Abramów w tymże powiecie i województwie . 1219
- 471 — Ministra Skarbu z dnia 2 grudnia 1948 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1946 r. wydanego co do § 14 w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych i Sprawiedliwości w sprawie wykonania w zakresie danin publicznych pobieranych na rzecz Skarbu Państwa art. 3, 15, 58 ust. 3, 59, 60 ust. 3, 117, 120, 148 ust. 1, 161 ust. 2 i 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym 1219
- 472 — Ministra Skarbu z dnia 7 grudnia 1948 r. o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego 1220
- 473 — Ministrów Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych z dnia 7 grudnia 1948 r. w sprawie właściwości władz do orzekania o zmianie imion i nazwisk niektórych kategorii osób 1228
- 474 — Ministrów Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych z dnia 9 grudnia 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministrów Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych z dnia 10 lipca 1948 r. w sprawie określenia przeciętnej przysięgi z hektara gruntów ziemniaczano-żytnich oraz przeciętnej ceny kwintala dla celów wymiaru podatku gruntowego na rok 1948 1229
- 475 — Ministrów: Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych i Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1948 r. o zmianie rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 27 września 1933 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw 1229
- 476 — Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 grudnia 1948 r. w sprawie zniesienia ograniczeń spożycia pieczywa i tłuszczów zwierzęcych 1230

470

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 22 listopada 1948 r.

o zniesieniu gmin wiejskich: Luszawa i Wielkie w powiecie lubartowskim, województwie lubelskim i utworzeniu gmin wiejskich Leszkowice i Abramów w tymże powiecie i województwie.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 770) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się gminy wiejskie Luszawa i Wielkie w powiecie lubartowskim, województwie lubelskim, a z obszaru ich tworzy się w tymże powiecie i województwie nowe gminy wiejskie, a mianowicie:

z obszaru gminy Luszawa — gminę wiejską Leszkowice, z siedzibą zarządu gminnego w Leszkowicach;

z obszaru gminy Wielkie — gminę wiejską Abramów, z siedzibą zarządu gminnego w Abramowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski

471

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 grudnia 1948 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1946 r. wydanego co do § 14 w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziemi Odzyskanych i Sprawiedliwości w sprawie wykonania w zakresie danin publicznych pobieranych na rzecz Skarbu Państwa art. 3, 15, 58 ust. 3, 59, 60 ust. 3, 117, 120, 148 ust. 1, 161 ust. 2 i 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym.

Na podstawie art. 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) zarządzam, co następuje:

§ 1. § 18 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1946 r. wydanego co do § 14 w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Sprawiedliwości w sprawie wykonania w zakresie danin publicznych pobieranych na rzecz Skarbu Państwa art. 3, 15, 58 ust. 3, 59, 60 ust. 3, 117, 120, 148 ust. 1, 161 ust. 2 i 164 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 5, poz. 27) otrzymuje brzmienie:

„§ 18. 1. Wojskowi i urzędnicy publiczni wzywani w charakterze świadków lub biegłych w sprawach podatkowych otrzymują zwrot kosztów podróży w wysokości przewidzianej dla ich podróży służbowych oraz wynagrodzenie za stratę czasu w wysokości należnych im diet.

2. Inne osoby wzywane w charakterze świadków lub biegłych w sprawach podatkowych otrzymują zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za stratę czasu, a biegli ponadto za wykonaną pracę, według norm następujących:

- a) władza podatkowa ustala wysokość kosztów podróży od miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa i z powrotem, biorąc za podstawę koszt przejazdu najniższą klasą i najtańszym środkiem transportu masowego (koleją, autobusem, tramwajem itp.), w braku zaś takiego środka — koszt przejazdu najtańszym ze środków lokomocji,
- b) władza podatkowa ustala wynagrodzenie za utratę czasu według swobodnej oceny

w wysokości od 100 do 300 zł dziennie; do czasu, za który przyznaje się wynagrodzenie, zalicza się także czas konieczny do odbycia podróży z miejsca zamieszkania do miejsca stawiennictwa i z powrotem; osobie mającej miejsce zamieszkania w miejscowości, do której ją wezwano, służy prawo do wynagrodzenia jedynie w razie utraty zarobku,

- c) władza podatkowa ustala wysokość wynagrodzenia biegłych za wykonaną pracę w granicach od 50 do 250 zł za każdą zaczęłą godzinę w zależności od trudu, czasu i kwalifikacji koniecznych do wykonania pracy; przyznanie wynagrodzenia w kwocie wyższej wymaga uprzedniej zgody Ministra Skarbu; przepis ten dotyczy również biegłych będących wojskowymi lub urzędnikami publicznymi.

3. Członkowie i zastępcy członków komisji odwoławczych otrzymują zwrot kosztów podróży według norm przewidzianych dla funkcjonariuszów państwowych oraz wynagrodzenie za udział w posiedzeniu komisji w wysokości dietyiennej, przewidzianej przy podróżach służbowych dla funkcjonariuszów państwowych“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

472

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 grudnia 1948 r.

o zmianie przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Na podstawie art. 15 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 610) zarządza, co następuje:

§ 1. W przepisach wykonawczych do prawa celnego z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 90, poz. 820, z 1935 r. Nr 59, poz. 385 i Nr 77, poz. 481, z 1936 r. Nr 34, poz. 266, z 1938 r. Nr 95, poz. 64I oraz z 1947 r. Nr 67, poz. 421) wprowadza się zmiany następujące:

I. § 8 otrzymuje brzmienie:

“§ 8. 1) Celne opłaty manipulacyjne (art. 15) pobiera się przy odprawie ostatecznej i warunkowej od wszelkich przesyłek towarowych przywożonych i wywożonych.

- 2) Wysokość celnych opłat manipulacyjnych oraz zwolnienia od tych opłat ustala załączona do niniejszych przepisów tabela celnych opłat manipulacyjnych (załącznik IIa).

- 3) Przy obliczaniu celnych opłat manipulacyjnych

ustalonych od wagi lub tony rejestrowej przyjmuje się za podstawę tego obliczenia wagę mniejszą od 100 kg za 100 kg, a tonę rejestrową niepełną za pełną tonę. Zasady tej nie stosuje się przy przesyłkach do 50 kg. W tych przypadkach wagę zaokrągla się wzwyż do pełnego dziesiątka kg.

- 4) Jeżeli w jednym wspólnym opakowaniu znajdują się towary, podlegające opłatom manipulacyjnym według różnych stawek, celne opłaty manipulacyjne dla całości towaru, znajdującego się we wspólnym opakowaniu, oblicza się według przypadającej stawki najwyższej“.

II. § 9 uchyla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski